

Saving Behavior of Youth Development: The Case of the Lonely Samsen, Dusit. Bangkok

พัฒนาพฤติกรรมการออมของเยาวชน : กรณีทำน้ำสามเสนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

บุญยาพร ภูทอง¹

ABSTRACT

This research study aims 1) to identify factors affecting the savings of the community Num Samsen, Dusit, Bangkok, 2) to study the savings of the community Num Samsen, Dusit, Bangkok. 3) to develop savings behavior of youth in the community Pier Rd. The motivation for the development, Dusit, Bangkok. The survey (Survey Research) research group. Num Samsen Community population have savings. Information collected through questionnaires to a sample of 126 people from the findings. Found that the comments Factors that affect the youth of the community savings Num Samsen, Dusit, Bangkok. The percentage is the best in its class. In summary, from a quantitative survey. "The prime location of the financial institution" has the highest population. Which is 78.58 per cent, followed by "the return of the savings" with 56.34 percent, followed by "income" with 48.41 percent, followed by a minor. "The promotion of financial institutions" are 38.09 percent and followed by a minor. "The savings products",

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก
e-mail boonsbac@hotmail.com

The results showed that the factors that affect the youth of the community savings Num Samsen, Dusit, Bangkok. The location of financial institutions affect the option of saving the community's waterfront Rd. The return of saving It is what causes the needs of the community savings Pier Rd.

Keywords savings behavior Factors that impact Num Samsen Community

บทคัดย่อ

การศึกษาวัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของชุมชนทำน้ำสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษารูปแบบการออมของชุมชนทำน้ำสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 3) เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการออมของเยาวชนในชุมชนทำน้ำสามเสน โดยใช้แรงจูงใจเพื่อการพัฒนา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ศึกษาวิจัยกลุ่ม ประชากรชุมชนทำน้ำสามเสนมีการออม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยอาศัยการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 126 คน จากผลการวิจัย พบว่าความเห็น ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การตลาดค้าปลีกของชุมชนทำน้ำสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีค่าร้อยละอยู่ในระดับดีที่สุด โดยสรุปจากการสำรวจเชิงปริมาณ “ด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงิน” มีกลุ่มประชากรให้ค่าสูงที่สุด ซึ่งมีค่าร้อยละ

78.58 รองลงมา ตามด้วย “ด้านผลตอบแทนของการออม” มีค่าอยู่ร้อยละ 56.34 รองลงมา ตามด้วย “ด้านรายได้” มีค่าอยู่ร้อยละ 48.41 รองลงมาตามด้วย “ด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน” มีค่าอยู่ร้อยละ 38.09 และรองลงมาตามด้วย “ด้านผลิตภัณฑ์การออม” มีค่าอยู่ร้อยละ 33.33

ผลการวิจัย พบว่าข้อมูลด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การตลาดค้าปลีกของชุมชนทำน้าสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงินมีผลต่อการเลือกใช้รูปแบบการออมของชุมชนทำน้าสามเสน ด้านผลตอบแทนของการออม ก็เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความต้องการของการออมของชุมชนทำน้าสามเสน

คำสำคัญ พฤติกรรมการออม ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนทำน้าสามเสน

บทนำ

เงินออม ถือเป็นเงินทุนที่สำคัญต่อการลงทุนของประเทศ ซึ่งเป็นรากฐานและปัจจัยสำคัญที่กำหนดการลงทุนให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโต สร้างเสถียรภาพและลดความผันผวนทางเศรษฐกิจได้ เนื่องจากการออมในระดับสูงจะทำให้การลงทุนในประเทศไม่ต้องอาศัยเงินทุนจากต่างประเทศมากนักแม้เศรษฐกิจจะถดถอยก็สามารถพึ่งพาการออมในประเทศได้ ทำให้พัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง

ตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในปี พ.ศ. 2504 เป็นต้นมา ระบบเศรษฐกิจของไทยได้ประสบปัญหาการขาดแคลนเงินออมมาโดยตลอด และจำเป็นต้องพึ่งพาแหล่งเงินจากต่างประเทศในการพัฒนารูปแบบต่างๆ ทำให้การขาดดุลของบัญชีเดินสะพัดก็เพิ่มขึ้นอย่างมาก ในระหว่างปี พ.ศ.2539-2540 ประเทศไทยประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำและวิกฤตการณ์ทางการเงิน (วิกฤตต้มยำกุ้ง) มีการไหลออกของเงินทุนต่างประเทศซึ่งกระทบถึงความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจของไทยมาก จากข้อมูลการออม

และการลงทุนต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP: Gross Domestic Product) ในช่วงก่อนและหลังวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่ผ่านมา พบว่าเกิดความแตกต่างระหว่างการออม และการลงทุน (การออมลบการลงทุน) โดยการออมมีไม่เพียงพอต่อการลงทุน (ในปี 2532-2540) อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี 2540 ที่ทำให้ธุรกิจจำนวนมากต้องปิดกิจการแบะเลิกจ้างงาน ประชาชนทั่วไปก็มีการระมัดระวังในการใช้จ่ายมากขึ้น ทำให้ระดับการออมมีเพิ่มขึ้นมากกว่าปกติ (สนธยา นริศศิริกุล, 2535) ในปี พ.ศ. 2541 คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติตามที่กระทรวงการคลังเสนอ กำหนดให้วันที่ 31 ตุลาคม ของทุกปี เป็น “วันออมแห่งชาติ” โดยไม่ถือเป็นวันหยุดราชการ พร้อมทั้งให้มีการจัดสัปดาห์ส่งเสริมวัฒนธรรมการออมของชาติ ในช่วงวันที่ 31 ตุลาคม ถึงวันที่ 7 พฤศจิกายนของทุกปีทั้งนี้เพื่อให้การรณรงค์ส่งเสริมการประหยัดและการออมเป็นรูปธรรมขึ้น ทำให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการประหยัดและรู้จักเก็บออมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อความมั่นคงในการดำรงชีวิต เศรษฐกิจ และประเทศชาติ หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 สถานการณ์ได้เคลียคลายไปในแนวทางที่ดีขึ้นอย่างช้าๆ ประเทศไทยสามารถทยอยคืนเงินกู้แก่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF: International Monetary Fund) และค่อยๆพัฒนาจากการอยู่รอดมุ่งไปสู่ความยั่งยืน โดยอาศัยการพึ่งพาปัจจัยภายนอกคู่กับปัจจัยภายใน โดยมีเป้าหมายที่สำคัญคือการรักษาและสร้างเสถียรภาพเศรษฐกิจ ให้ความยั่งยืน (ประยงค์ คูศิริสิน, 2550)

ในปี พ.ศ.2552 ประเทศไทยต้องเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจโลกอันเป็นผลมาจาก ปัญหาซับไพร์มในสหรัฐอเมริกา โดยวิกฤตเริ่มมาตั้งแต่ประมาณ สิงหาคม 2549 และทวีความรุนแรงมากขึ้น ในสหรัฐอเมริกาเกิดคนว่างงาน และบริษัทชั้นนำของโลกขาดสภาพคล่องเป็นจำนวนมาก จนอาจเกิดการล้มละลายถึงแม้จะไม่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยก็ตามแต่ได้ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยเนื่องจากยุโรปและอเมริกาเป็นตลาดรองรับสินค้ารายใหญ่ของประเทศไทย

เมื่อประชาชนของเขามีกำลังซื้อที่ลดลงประเทศไทยก็ส่งออกได้น้อยลงก็อาจส่งผลต่อดุลการค้าระหว่างประเทศจนทำให้ขาดสภาพคล่องได้ในที่สุด (พิสิฐ ลิ้อาธรรม,2550)

การบริหารประเทศระยะต่อระยะต่อมารัฐบาลได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9(พ.ศ.2545-2549) ซึ่งเป็นแผนที่ได้อัญเชิญแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาใช้เป็นปรัชญานำทางในการพัฒนา โดยยึดหลักทางสายกลางเพื่อให้ประเทศรอดพ้นวิกฤต สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และสถานการณ์เปลี่ยนแปลงต่างๆ มุ่งการพัฒนาประเทศในอนาคต 20 ปี มีจุดมุ่งหมายเน้นการแก้ปัญหาความยากจน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ในประเทศให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและการสร้างค่านิยมที่ช่วยให้คนไทยตระหนักถึงความจำเป็นและปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานโดยยึด “ปรัชญานำทาง ยึดทางสายกลางอยู่บนพื้นฐานของความสมดุล พอดี และความพอประมาณอย่างมีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน ตามโลกได้อย่างรู้เท่าทัน ทำให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารจัดการประเทศแนวใหม่ที่มุ่งสู่ประสิทธิภาพและคุณภาพ” (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,2552)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ในข้อที่ 3 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและการแข่งขันได้ในช่วงศตวรรษแห่งเอเชีย ปรับฐานเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพ ลดการพึ่งพาจากภายนอกและพึ่งพาตนเองให้มากขึ้นเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิต ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ พนักงานและบริหารองค์ความรู้ และกลไกที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,2552)

ในปี พ.ศ. 2553 ประเทศไทยประสบกับปัญหาทางการเมืองครั้งสำคัญ ครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์

ชาติไทยมีการชุมนุมทางการเมืองบริเวณใจกลางเมืองกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ ทำให้หลายประเทศทั่วโลกประกาศห้ามคนในชาติตัวเองเดินทางเข้ามาในประเทศไทย ส่งผลให้ประเทศไทยสูญเสียรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมหาศาล รวมถึงมีการเผาศูนย์การค้าหลายแห่ง โดยยังไม่ได้ว่าเป็น การก่อการร้าย การจลาจล อันจะส่งผลสำคัญที่บริษัทประกันภัยที่ประกันภัยจะใช้เป็นข้อมูลและเหตุผลที่จะจ่ายหรือไม่จ่าย เงินประกัน อันอาจส่งผลในเรื่องการขาดแคลนเงินทุน เพื่อใช้บูรณะสถานที่เหล่านั้นให้กลับมาเป็นปกติเหมือนเดิม

ด้วยเหตุผลจากการวิจัยพบปัญหาของ เรื่องกลยุทธ์การตลาดค้าปลีกของชุมชนทำน้าสามเสนที่เป็นชุมชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การตลาดค้าปลีกของชุมชนทำน้าสามเสน ซึ่งเป็นผลกระทบมาจากดุลบัญชีเดินสะพัดที่ก่อให้เกิดปัญหาด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจทางผู้วิจัยทางมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มีนโยบายในการดูแลขับเคลื่อนให้เป็นชุมชนเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้ ดังนั้นการออมจึงเป็นสิ่งที่ควรปลูกฝังให้เกิดอย่างต่อเนื่อง โดยพยายามรณรงค์ให้ภาคร้านค้าปลีก ภาคครัวเรือนมีการออมต่อเนื่องผ่านระบบสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น (บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย 2552)

1.1 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย (Objective of the research)

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของชุมชนทำน้าสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษารูปแบบการออมของชุมชนทำน้าสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมกรรมการออมของเยาวชนในชุมชนทำน้าสามเสน โดยใช้แรงจูงใจเพื่อการพัฒนา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

1.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การออมของชุมชนทำน้าสามเสน ใน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รวมถึงสามารถนำข้อมูลไปใช้เป็น

แนวทางในการกำหนดนโยบายของสถาบันการเงิน
หน่วยงานรัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาค
ครัวเรือนชุมชนทำน้ำสามเสน สามารถนำข้อมูลที่ได้ไป
ใช้เป็นแนวทางในการออมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่
ครอบครัว

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่ม
ตัวอย่าง : กลุ่มประชากรที่ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการ
ออมของเยาวชน และ การพัฒนาการออมของเยาวชน
ที่ชุมชนทำน้ำสามเสน จำนวน 126 คน

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา: การศึกษาครั้งนี้
มุ่งศึกษาความคิดเห็นของประชากรชุมชนทำน้ำ เขต
ดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อกล
ยุทธ์การตลาดค้าปลีกของชุมชน ซึ่งได้แก่ ด้านรายได้
ด้านผลิตภัณฑ์ของการออม ด้านผลตอบแทนของการออ
ม ด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงิน และด้านการ
ส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน

1.5.3 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา :
ประกอบด้วยตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

1.5.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

-ลักษณะของประชากรชุมชนทำน้ำสามเสน เพศ
อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนบุตร
ที่อยู่ในความดูแล

1.5.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables)
-ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การตลาดค้าปลีกของชุมชนทำ
น้ำสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านรายได้
ด้านผลิตภัณฑ์ของการออม ด้านผลตอบแทนของการออ
ม ด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงิน และด้านการ
ส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน

1.5.3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลาศึกษาและ
เก็บข้อมูลตลอดปีงบประมาณ 2558

วิธีดำเนินงานวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
ได้แก่ ประชากรที่เป็นทั้งเพศชายและหญิง อายุ 20 ปี
ขึ้นไป เนื่องจากเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาและ
วิเคราะห์กลยุทธ์ค้าปลีก และปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์ค้า
ปลีก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการตลาดค้าปลีกชุมชนทำ
น้ำสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จึงทำการกำหนด
กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเป้าหมายทั้งสิ้น 126 คน ดัง
รายละเอียดต่อไปนี้

3.2 เครื่องมือและคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัย
ได้สร้างขึ้น มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1) ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะ
ทำการศึกษา โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี
ตลอดจนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์
ค้าปลีก การบริหารจัดการธุรกิจค้าปลีก

2) ศึกษาวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่
เกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ค้าปลีก และแนวทางที่
เหมาะสมในการพัฒนาและสนับสนุนร้านค้าปลีกใน
ชุมชน เขตกรุงเทพมหานคร

3) ศึกษาถึงขั้นตอนการดำเนินงานของร้านค้า
ปลีก และหน้าที่ความรับผิดชอบต่อชุมชน

4) สร้างแบบสัมภาษณ์และนำแบบสัมภาษณ์ที่
ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความ
เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5
ท่าน

5) ปรับปรุงแบบสอบถามสัมภาษณ์ตามข้อเสนอ
จากผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปใช้ในการสัมภาษณ์กับกลุ่ม
ตัวอย่างต่อไป

3.2.2 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เป็น
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการสัมภาษณ์
แบบกลุ่ม (Focus Group) โดยมีประเด็นคำถามหลัก
สำคัญในการสัมภาษณ์โดยจะไม่นำข้อมูลมาวิเคราะห์ใน
ภาพแบบสถิติ โดยเครื่องมือในการสัมภาษณ์ผู้ที่

เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกเป็นแบบ
สัมภาระที่มีโครงสร้าง จำนวน 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ลักษณะทั่วไป
ของประชากรชุมชนทำน้ำสามเสน

ส่วน 2 รูปแบบของการออมของชุมชนทำน้ำสามเสน
ในเรื่อง จำนวนเงินที่ออม วิธีการของการออม
วัตถุประสงค์ของการออม และ ออมในรูปแบบใดบ้างกับ
สถาบันการเงิน

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของประชากร
ชุมชนทำน้ำสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการโดย
ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงจุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้
และดำเนินการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Focus Group)
และสังเกตปฏิกริยาการสัมภาษณ์ อารมณ์ ตลอดจน
ความรู้สึกจากน้ำเสียงและสีหน้า เพื่อนำมาวิเคราะห์
ข้อมูลในเชิงลึกอย่างละเอียด นอกจากนี้ผู้วิจัยจะขอ
อนุญาตกลุ่มตัวอย่างเพื่อบันทึกเทปการสัมภาษณ์เพื่อ
เก็บรายละเอียดในการสัมภาษณ์ให้ได้มากที่สุด และ
ดำเนินการจดบันทึกข้อมูลดิบและตรวจสอบความ
ครบถ้วนของข้อมูลอย่างละเอียด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลแบบการวิเคราะห์
เนื้อหา (content analysis) เพื่อกำหนดหัวข้อ/กลุ่ม
หัวข้อแนวคิดสำคัญ (topic/category) และแบบแผน
แนวคิดสำคัญ อันเป็น ประเด็น ของ การ วิจัย
(pattern/themes)

3.5 ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงาน ตลอดการวิจัย

งานวิจัยนี้จะศึกษาพฤติกรรมการตลาดค้าปลีกของชุมชน
ทำน้ำสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และจะ
ดำเนินการวิจัยให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลา 1 ปี หลัง
ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัย

3.6 แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่ กลุ่มเป้าหมาย

การถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยการเผยแพร่ผลงานวิจัย
ทางวารสารงานวิจัย

ผลการศึกษา

วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ลักษณะทั่วไปของประชากร
ชุมชนทำน้ำสามเสน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็น
เพศหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 และเพศ
ชาย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 โดยมีอายุอยู่
ในช่วง 26-30 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 40.48
และรองลงมาคือช่วงอายุ 31-35 ปี จำนวน 36 คน คิด
เป็นร้อยละ 28.57 และช่วงอายุ 36-40 ปี จำนวน 19 คน
คิดเป็นร้อยละ 15.08 อันรองลงมา 41 ปีขึ้นไป จำนวน
13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.32 ดับสุดท้ายคือช่วงอายุ 22-
25 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 ส่วนในการมี
สถานภาพ โสด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11
รองลงมาคือสถานสมรส จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ
34.92 และสถานภาพหย่า 5 คนคิดเป็นร้อยละ 3.97
โดยระดับการศึกษาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี
จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 80.16 รองลงมาจบ
การศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อย
ละ 12.70 และจบปวช.ปวส. จำนวน 9 คน คิดเป็น
ร้อยละ 7.14 ส่วนมากมีเจ้าของธุรกิจ จำนวน 214 คน
คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง จำนวน
90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 และอาชีพพนักงานบริษัท
จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 อันดับสุดท้ายคือ

อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 และยังมีจำนวนบุตรอยู่ในความดูแลจำนวน 3 คน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 ต่อมามีบุตรที่อยู่ในความดูแล จำนวน 2 คน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 26.98 และอันดับต่อมาคือมีบุตรที่อยู่ในความดูแลจำนวน 1 คน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 รองลงมาจำนวน 4 คน 21 คนคิดเป็นร้อยละ 16.67 รองลงมาอีกว่า 5คนขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 สุดท้ายไม่มีบุตร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.96

ส่วน 2 รูปแบบของการออมของชุมชนทำน้าสามเสนในเรื่อง จำนวนเงินที่ออม วิธีการของการออมวัตถุประสงค์ของการออม และ ออมในรูปแบบใดบ้างกับสถาบันการเงิน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามจำนวนบุตรที่อยู่ในความดูแล มีการออม10,001-150,00 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 รองลงมา 5,001-10,000 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 รองลงมามากกว่า15,000 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 รองลงมา 1,001-5,000 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ19.84สุดท้ายไม่เกิน 1,000 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.58 โดยมีวิธีการออม มีการออมเมื่อรับรายได้ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 26.99 รองลงมาออมทุกปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 รองลงมา ออมทุกเดือน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 20.63 รองลงมาออมเมื่อมีเงินเหลือ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ11.90 รองลงมา ออมทุกวัน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.93 สุดท้ายแล้วแต่โอกาส จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 การกำหนดวัตถุประสงค์ของการออม ส่วนใหญ่เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92 รองลงมา เพื่อเก็บไว้ในยามเจ็บป่วย/ชรา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 28.58 รองลงมาเพื่อกิจกรรมทางศาสนา จำนวน 15 คน

คิดเป็นร้อยละ 11.91 รองลงมาเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 รองลงมา เพื่อหาผลตอบแทนจากเงินออมจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.93 สุดท้ายออมเพื่อลดหย่อนภาษีส่วนบุคคล จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14โดยมากมีรูปแบบการออมเงินกับสถาบันการเงินส่วนมากสลากออมสิน/ธกส. จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 รองลงมา กองทุนประกันสังคมจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 รองลงมา กองทุนสำรองเลี้ยงชีพจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 รองลงมาประกันชีวิต จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.84 สุดท้าย เงินฝากประเภทต่าง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.58

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของประชากรชุมชนทำน้าสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านรายได้

การศึกษาปัจจัยด้านรายได้ เงินเดือนประจำจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 48.41 รองลงมา งานพิเศษ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 31.74 และสุดท้าย ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.85

ด้านผลิตภัณฑ์การออม

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์การออม ทำให้เงินออมมีความปลอดภัยไม่ลดมูลค่า จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา สามารถนำไปค้าประกันได้ตามกฎหมาย จำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 23.81 รองลงมา เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46 รองลงมา มีให้เลือกหลายรูปแบบจำนวน 21 คนคิดเป็นร้อยละ 16.67 และสุดท้ายช่วยลดหย่อนภาษี จำนวน 11 คน คิดเป็นจำนวน 8.73

ด้านผลตอบแทนของการออม

ปัจจัยด้านผลตอบแทนของการออม อัตราผลตอบแทนที่ได้รับ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 56.34 และเวลาในการรับผลตอบแทน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 43.66

ด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงิน

ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงิน ตั้งอยู่ในทำเลที่เดินทางสะดวก จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 78.58 และมีอาคารสถานที่สะอาดและทันสมัย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 21.42

ด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน ส่วนใหญ่มีการณรงค์การออมผ่านสื่อ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 38.09 รองลงมา มีของที่ระลึกแจกเมื่อเข้าไปติดต่อเรื่องการออม จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 17.47 รองลงมา มีเจ้าหน้าที่มาเยี่ยมถึงบ้าน เชื้อเชิญให้ออมเงิน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 17.47 รองลงมา การมีเอกสารอธิบายประโยชน์ของการออม จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 และสุดท้ายการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการออม จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90

อภิปรายผลการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษา ค้นคว้าและรวบรวมแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอุปสงค์ต่อการออมและความคิดเห็น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ให้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ บุรินทร์ แสงแก้ว (2553บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมของพ่อค้าแม่ค้าในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดเชียงราย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการออม พฤติกรรม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมของพ่อค้าแม่ค้าในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดเชียงรายซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้จากการเก็บแบบสอบถามจากพ่อค้าแม่ค้าในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดเชียงราย โดยศึกษาปัจจัยด้านรายได้คือรายรับและรายจ่ายพบว่าทั้งสองปัจจัยเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมมากคือปัจจัยด้าน

ผลิตภัณฑ์การออม คือรูปแบบการออม การเปลี่ยนเป็นเงินสดง่าย และนำไปค้าประกันได้ตามกฎหมาย เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลปานกลาง ส่วนปัจจัยที่ทำให้เงินออมมีความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมของพ่อค้า แม่ค้ามาก ปัจจัยผลตอบแทนมีอิทธิพลมากเช่นกัน ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงินก็มีอิทธิพลมาก ปัจจัยด้านการส่งเสริมกิจกรรมมีอิทธิพลต่อพ่อค้า แม่ค้าปานกลาง และปัจจัยด้านอื่นๆเช่นอัตราเงินเฟ้อ นโยบายของรัฐมีอิทธิพลต่อพ่อค้า แม่ค้าปานกลาง ประยงค์ คูศิริสิน (2551 บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่จำนวน 331 ครัวเรือนคิดเป็น ร้อยละ 82.8 ของกลุ่มตัวอย่างมีการออม ส่วนครัวเรือนที่เหลืออีก 69 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 17.2 ของกลุ่มตัวอย่างไม่มีการออมเนื่องจากการที่มีภาระรายจ่ายมาก เมื่อศึกษาในส่วนของครัวเรือนที่มีการออม 331 ครัวเรือนพบว่าหัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 46-50 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี สถานภาพสมรส หัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือการค้าขายมีอาชีพรองคือการรับจ้าง อาชีพหลักของกลุ่มสมรสคือการรับจ้าง จำนวนบุตรที่อยู่ในการดูแล 2 คนรายได้รวมของครัวเรือน 30,001-40,000 บาทต่อเดือนรายจ่ายรวมของครัวเรือน 30,001-40,000 บาทต่อเดือน ภาระรายจ่ายของครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายด้านอาหาร เสื้อผ้า-ของใช้ โดยมีการใช้บัตรเครดิตเพื่อ ชำระค่าใช้จ่าย ซึ่งครัวเรือนส่วนใหญ่มีบัตรเครดิต 2 ใบ และในการใช้บัตรเครดิตแต่ละครั้งมีการคิดถึงภาระหนี้สินที่จะตามมาก่อนใช้ โดยมีหนี้สินรวมของครัวเรือน 100,001-500,000 บาท และภาระหนี้สินส่วนใหญ่ของครัวเรือนเป็นหนี้สินประเภทหนี้บัตรเครดิต รัชนิบูลย์ ลิมป์ปัญญาเลิศ (2553บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการออมของประชากรในชุมชนเทศบาลเมืองลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการออมของประชากรอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าเพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัวความมั่งคั่ง การเป็นแบบอย่าง รายได้ต่อ

เดือน ภาวะหนี้สิน และทรัพย์สินที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออม นอกจากนี้ยังพบว่าระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส เป้าหมายการออม การมีระเบียบวินัย และอาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชน ศึกษาปัจจัยทางสังคมและปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนชุมชนเทศบาลเมืองลพบุรี มีกลุ่มตัวอย่าง 390 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่การทดสอบแบบทีเพื่อหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปร 2 กลุ่ม การวิเคราะห์แบบแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปร 3 กลุ่มขึ้นไป และหาความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยวิธีของค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมการออมเท่ากับ 0.89พนม กิติวัง (2550 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า รูปแบบการออมของครัวเรือนยังให้ความสำคัญกับการออมกับสถาบันการเงินค่อนข้างสูง รองลงมาจะออมในรูปแบบของกรรมธรรม์ประกันชีวิต การฝากแชร์ การซื้อหลักทรัพย์ การซื้อพันธบัตร และสลากของธนาคาร ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมของครัวเรือนพบว่า มีตัวแปร 2 ตัวแปรคือ รายได้ของครัวเรือน และอายุของหัวหน้าครัวเรือน สำหรับแนวโน้มการออมของครัวเรือนในอนาคต พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คาดว่าจะออม โดยให้ความสำคัญในด้านความมั่นคงและผลตอบแทน ไพโรจน์ เภาวิจิตร (2550) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า พฤติกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการออมไม่แน่นอน วัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายเวลาเจ็บป่วย รูปแบบการออมส่วนใหญ่เป็นแบบเงินฝากออมทรัพย์ โดยเลือกการออมทรัพย์กับธนาคารพาณิชย์เพราะมีความมั่นคง ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระดับรายได้ และอาชีพ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่สนทยา นริสศิริกุล

(2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการ ออมภาคครัวเรือนไทย ในปี 2517-2533 โดยการออกแบบสอบถาม 560 ครัวเรือน ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมในรูปแบบต่างๆ พบว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญคือรายได้ต่อหัวจากแรงงาน และอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากสินทรัพย์ทางการเงิน และสินทรัพย์ถาวรสุทธิ สำหรับเหตุผลในการออมในระบบสถาบันการเงินขึ้นอยู่กับความพอใจในบริการต่างๆและความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น ส่วนการออมนอกสถาบันการเงินขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่ได้รับมากกว่าการออมในสถาบันการเงินทางด้านวัตถุประสงค์ในการออมส่วนใหญ่ต้องการออมเงินไว้ใช้ในยามชรา เพื่อใช้เป็นทุนการศึกษา การรักษาพยาบาล และเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนที่มีนัยสำคัญ คือรายได้ต่อหัวจากแรงงาน อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากสินทรัพย์ทางการเงินและสินทรัพย์ถาวรสุทธิ

ข้อเสนอแนะ

1. การเสริมรายได้ที่มั่นคงให้ประชาชน ตลอดจนปลูกฝังให้ทั้งเยาวชนและผู้ใหญ่มีความรักและมีวินัยในการออม การประหยัดมากขึ้น
2. ให้มีการส่งเสริมโครงการออมระดับชุมชน และควรมีเจ้าหน้าที่ให้ความรู้และคำปรึกษาแก่คนในชุมชน
3. ควรมีการขยายสาขาของสถาบันการเงินให้ทั่วถึงเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้บริการธุรกรรมทางการเงินต่างๆ
4. หน่วยงานรัฐบาลควรร่วมกับหน่วยงานภาคเอกชนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือรูปแบบการออมใหม่ๆ เพื่อให้มีความเหมาะสมและน่าดึงดูดใจต่อผู้ต้องการออมเงิน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การตลาดค้าปลีกของชุมชนทำน้ำสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ครั้งนี้เนื่องจากการวิจัยกลุ่มตัวอย่างของชุมชนทำน้ำสามเสนเพียงบางส่วนเท่านั้นจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ของข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นและข้อจำกัดต่างๆ ดังนั้นผู้ที่นำข้อมูลการศึกษาวิจัยจะนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ควรคำนึงถึงข้อจำกัดด้วยเป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การตลาดค้าปลีกของชุมชนทำน้ำสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร สำเร็จลุล่วงได้ เพราะได้รับการอนุเคราะห์จากบุคคลต่างๆ ที่ได้สละเวลาในการให้คำปรึกษา คำแนะนำความคิดเห็น ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอบพระคุณคุณ บิดา มารดา ที่ให้ความช่วยเหลือ และเสียสละเวลาในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากประชากรชุมชนทำน้ำสามเสน คอยให้กำลังใจตลอดเวลาในการทำงานวิจัยนี้ขาดตกบกพร่องหรือมีข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าขออภัยเป็นอย่างสูงมาก ณ ที่นี้ด้วยและ ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการวิจัยฉบับนี้จะประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

บูรินทร์ แสงแก้ว. (2553). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ
ออมของพ่อค้าแม่ค้าในเขตเทศบาลเมือง**

**จังหวัดเชียงราย.แบบฝึกหัดการวิจัย คณะ
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**
ประยงค์ คูศิริสิน. (2551). **ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของ
ครัวเรือนในเขตอำเภอเมืองจังหวัด
เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
พนม กิติวัง. (2543). **พฤติกรรมการออมของ
ครัวเรือนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่คณะ
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.การ
ค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
พิสิฐ ลีอาธรรม.(2551).**เศรษฐกิจไทยกับความเสี่ยง
ในทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจมหภาค
การเงิน การคลังเล่ม 3. คณะทำงานเศรษฐกิจ
มหภาค การเงินการคลัง สภาที่ปรึกษา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.**
ไพโรจน์ เภาวิจิตร. (2543). **ปัจจัยที่ผลต่อพฤติกรรม
การออมของประชาชนในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่.การค้นคว้าแบบอิสระ
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้
รัตนา สายคณิต. (2521). **มหาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น
,กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.**
สนธยา นริสศิริกุล. (2535). **ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรม
การออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมภาค
ครัวเรือนไทย ในปี2517-2533.บัณฑิต
วิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
สำนักงานสถิติแห่งชาติ. **สำรวจภาวะเศรษฐกิจและ
สังคมของครัวเรือน พ.ศ.2543 – 2552**
อัจฉรา คงคาน้อย.(2551). **แบบแผนของการใช้จ่าย
เพื่อการบริโภคของครัวเรือนไทยกับระดับ
ความยากจน.วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.****

การประชุมวิชาการระดับชาติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
“การวิจัยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”
๓ - ๔ กันยายน ๒๕๕๘